

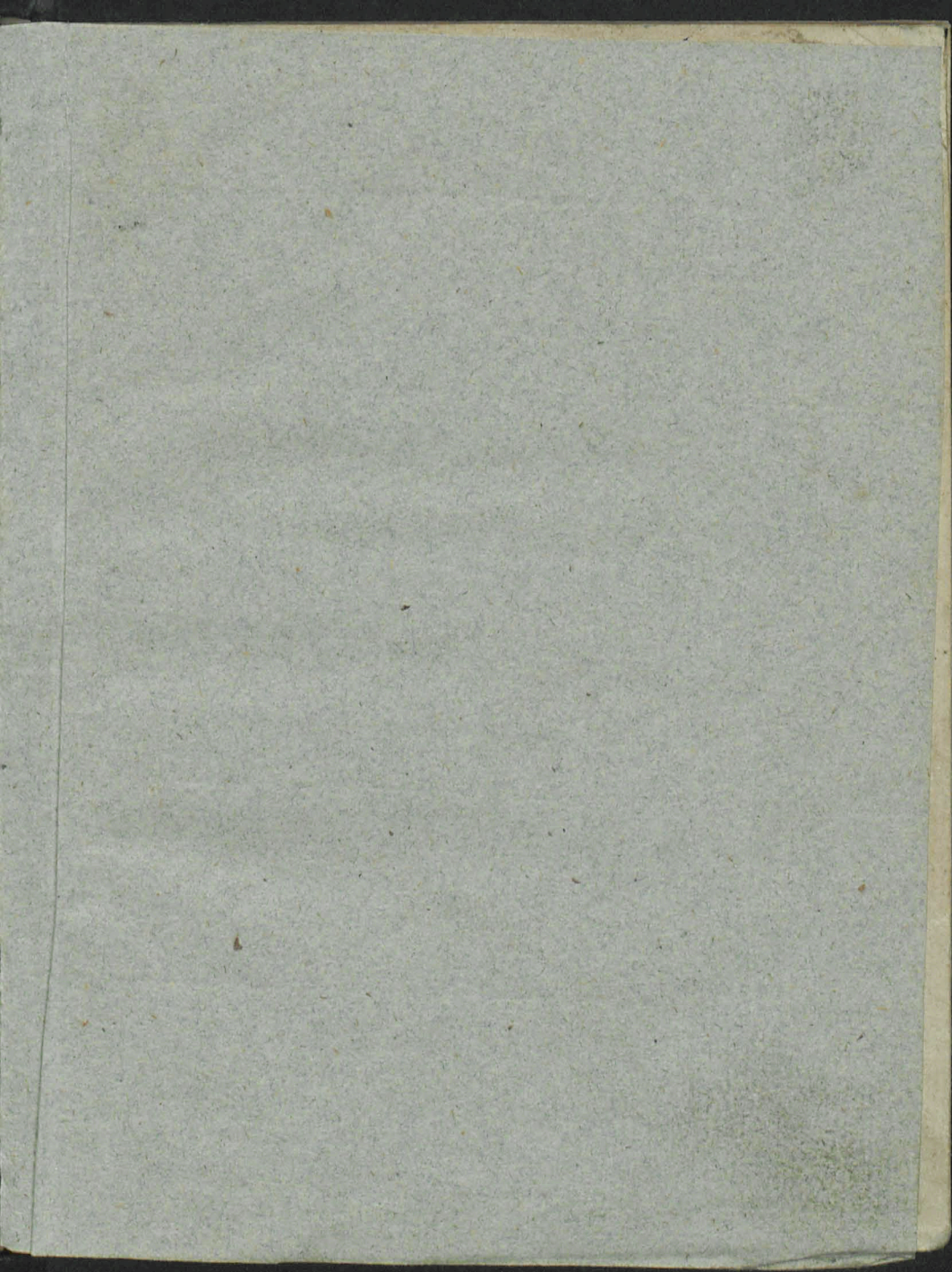
BIBLIOTEKA

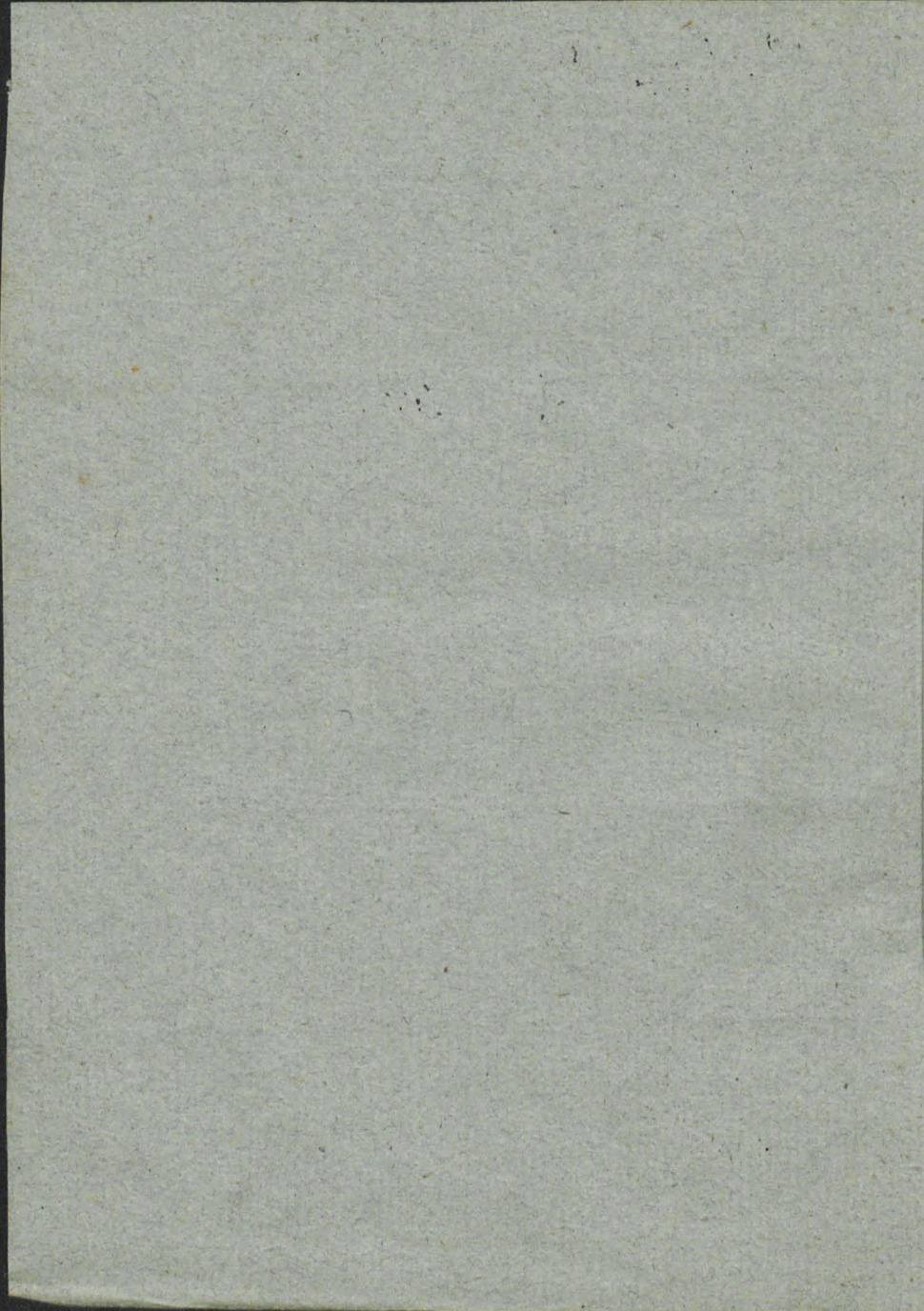
Zakl. Nar. im. Ossolińskich

XVII 1.453

21.

SIMONIS SIMONIDÆ
PENTESILEA.

Christophorus Wolbramenſis

ZAMOSCI

In Officina Academiæ, excudit Chri-
stophorus Wolbramenſis,
Anno D. 1618.

15 515

SIMONIS SIMONIDES

Simon Simonides

THOMÆ ZAMOSCIO. PALA-
TINO PODOLIÆ. IVVENI IN-
COMPARABILI. DOMINO. PA-
TRONO. BENEFACTORI SVO.
LIBENS MERITO DEDICAT.

XVII - 1453 - III

1863

PERSONÆ.

PENTESILEA.

AMAZONES.

CHORVS ex virginibus Troianis.

TALTIBIVS.

PRIAMVS.

ANDROMACHA.

ASTIANAX.

NUTRIX.

AETHRA.

NUNTIVS.

AENEAS.

DEIDAMIA.

COETVS fœminarum.

THEANO.

TRES milites faucij.

16 NUNTIIVS alter.

P E N T E S I L E A.

TE magne Mauors, sanguinis sator mei,
 Primū inuoco, ut me robore inuicto inues,
 Dignamq; te parente natam comprobēs.
 Fallor ne ? num pauoris hæc vestigia
 In me emicant, signumq; dant diri ominis ?
 Virtutis an sunt talia hæc preludia ?
 Ut vim suam ordiatur à metu ancipe.
 Ne defetisce anime, nec augurio malo
 Te frange. non est in manu tua situm,
 Quid fata poscant. hoc sitū est, ut strenuū
 Te prabeas, vel numinum vsque ingratis.
 Cadem ne vitas ? quam per arma queritas ?
 Colo accubandum cum hac fuit sententia.
 Belli aleam, belli frequenta moribus.
 Aut perdere, aut perdi, duelli lex iubet.
 Sed vos sodalitiij mei pars vnica,
 Adeste amica, & consulite, quid factō opus.
 Magno in periculo, particeps periculi
 Solus sapit. nil cæterorum desides
 Solertias moror. quibus facti carens,
 Diserta lingua, futiles voluit sonos.

AMAZONES.

Nos imperata facere, nostrum ducimus.

Tuum est monere, quid velis facto exequi.

Pent. Communis alea, expetit communem opem.

Seruile non est munus, armorum labor.

Nec vinculo hoc quicquã esse sanctius potest.

Vita necisq; quo fides se mutua

Renuncit, & fortunam in omnem deuouet.

Nunc hoc videte quid sit expeditius.

Belli ad cruenti venimus commercium.

Res hostium hæctenus cluit felicior,

Afflictior res Troica. hi, prout solent

Victi, pauoris anxy sunt compotes.

Illos superbos efferunt victoria.

Spes vltima in nobis. vel horum imbelliam

Redintegrare, vel hostium ferociam

Reprimere. qua via id gerendũ, hoc artis est.

Manumne conferamus omnes cũ omnibus?

An sola solum quempiam lectissimum

Optabo, & uno rem paciscar sanguine?

Prior modus vicem meam securior

Fors fuerit, alter iste honori & nomini

Illustrior, votoq; & ingenio aptior.

Quid censeatis certiozem reddite.

Ama: Hera, fortitudinis modum prescribere

Ei, qui in illa totus est, perarduum est.

Tamen vel impigerrima pollentia

Nunquam obfuisse cautionem, congruum est.

Proinde nec tu frana sic audacia

Permitte, ut omnem segreges prudentiam.

Illudq; comprimis vide, non hic tua

Regna esse, verum adesse nos hic hospitas.

Nec inchoare bella, quin iam persequi

Dudum inchoata. nec tenere principem

Locum, sed auxiliij quasi esse appendices.

Ut non necesse sit priores poscere

Partes, vel anteire velle ceteros.

Tutissimum expectare, qua nos collocent

Statione, quidue muneris gestum velint.

Pent: Rebus secundis ire tutam semitam

Verissimum est. aduersa res exorbitat,

Nec tramitem fixum sinit decurrere.

Quod huius urbis fata postulant quoq;.

Quam pene iam procella stravit ultima.

Ut ni recentis auxiliij lux protinus

Afful-

Affulgeat, nunquã seipsam vindicet (gat.
Metu ex supremo, nec animos sponte eri-
Videsne ut omnes ora conuertunt sua
In me unicam? ex nobisq; sumant spiritus?
Ut qui moretur, aut ab illis pendeat,
Illosq; seq; prodat, & mulcet malo. (casio
Conandum & audendum est, vel ipsa oc-
Non deserenda comparanda gloria,
Scythiciq; latè proferendi nominis,
Graecanicam quod deprimat superbiam.
Stetisse Martis filiam, contra Deã
Saturni marina, virginem contra virum,
Non indecorum, nec feretur sordidum,
Vtinamq; solum sola possim apiscier.

Ama: Quocunq; te virtutis indoles tua
Producet, hac sequemur. atq; considera,
Erroris aliquid ne pariat inscitia.
Quando nec arma, usus neq; armorũ, neq;
Belli gerendi ratio, qua hostis utitur,
Nobis sat explorata sit, ne forsitan
In retia incurramus imperitiã,
Pœnasq; debitas temeritati demus.
Idcirco singularis ad certaminis

Dubiam fidem te protinus descendere
Non suaferim, antequam periculum hostiū
Faciamus, atq; conseramus cum omnibus
Omnes manum. interim ducis te munia
Obire potius censeam, quàm militis.
Laudis paratur unde maior adorea,
Artisq; bellicæ facultas cernitur
Illustrior. complura quippe millia
Armare, quam seuire priuum, pluris est.

Pent: *Q*uanquam aliud animus gestiebat aggredi,
Tamen impetrari non grauatim à me id sino,
Ne spernere obstinate amicos iudicer.
*Q*uandoquidem *Et* ipsa in somnij diuinitas,
Videre quod sum visa nocte proxima,
Vestra disertim congruit sententia.
Videre nam sum visa me in faciem læ
Mutari, *Et* irruere in greges promiscuos,
Stragemq; late fundere, *Et* serere fugam.
Tandem virorum congregi cum acri manu,
Qui se impetus contra meos ferro obuij
Ultrò offerebant, *Et* petebant vulnera.
*Q*uidamq; eorum proruens fidentior,
Mucrone conuolabat in pectus meum.

*Memuniebatur dextera pater meus,
Nam coram adesse visus est Maiors mihi,
Et me admonere, & adiuvare aperta ope.
At somniorum inanias frustra arripit,
Qui corde non pollet, nec olim partem habet,
Labore gnauo euentuum peritiam.
Damno ancipes mortalium solertias, (lâm
Qui luce quod, quodq; vigiles voluunt pa-
Plerumq; transmittunt supinis visibus,
Nec persequuntur mentis acrimoniis.
Caligo sed quod noctis, & fallax sopor,
Insomniorum protulit ludibriis,
Id curiosa quaritant indagine,
Hoc vota temperant sua, & vitæ modum.
Me nulla vanitatis huius arguet
Dies, sat ardor instruet me pectoris,
Fraudiq; nulli fortitudo obnoxia.
Vos adiunas dictoq; reque, quando mi
Fortuna concessit mea, & vester fauor,
Non est metus rei gerendæ perperam.*

*Ama: Consentiant, dissantiantne, hæc quæ vocas
Insomniorum & noctium ludibria,
Cum sanioris consilij experta fide,*

Parum interest, hoc interest, ne dum nimis
Contendimus, feramur in præceptis nimis.
Periculosus iactus est belli allea,
Nec error admissus mederi se finit.
Fuuare amicos, non præire ceteris
Huc venimus, seruanda sunt iura hospitij,
Potiusq; spectandum quid ipsi nos velint,
Præstare, tum demum eminare strenuas.
Dicto audientes pulchrius victorie
Sequuntur. importuna facta non probo.
Nam si euenit labi, ad malum, noxa insuper
Acceditur, crimenq; adest discrimini.
Nec sum prior, nec harem inter ultimos.
Sermonis at non est locus, ubi est facto opus.
Phalanx tua ut parata prænsa sit vide.
Ne quid moretur, signa si vellenda erunt,
Armisq; nostris instruamur nos simul.
Cedamus intro, post foras prodibimus,
Cultu rigentes ferreo, ut fortes decet.

CHORVS.

Opulentia, unicum
Mortalium solatium,

Curaq;

Curaq̄, perpetua,
Utcunq̄, vulgus anchoram
Te sacram atq̄, portum
Tutissimum vite autumat,
Fortunaq̄, reponit
Paginam in te utramq̄,
Vento secundo seu placidus fluat
Æui lepor, seu ruinam
Difficiles faciant procelle.

ANTISTROPHE. I.

Ego te nec aurea
Gaza, nec affluentijs
Omnigenis metior,
Nec copia rerum, ubere.
Namq̄, rectius tu
Sinu in benigno te locas
Fidos inter amicos.
Quem armat hæc corona
Verè ille dives, verè opulens mihi,
Thesaurus ingens, amici.
Pauperies, caruisse amicis.

EPOD. I.

O Troia, ô Priami domus,
 O structa diuûm pergama dextera,
 Quamuis cruenta vos premat necessitas,
 Ensisq; latè seuiat hosticus,
 Non tamen interitu supremo,
 Vos damno, quando in tempore
 Talia praesidia, & sociorum
 Opem parastis commodam.
 Quales virago haec, seu potius Dea,
 Flauo à Termodoonte,
 Vobis auxilium in re crepera attulit,
 Ansantum honorans, pignus amicitiae.
 Qui vultus? qui frontis honos? quâ mista
 Seueritati fulgurat, (venustas
 Non sine magnanimo pudore,
 Subq; supercilio quieto,
 Lumina stellis amula fulgent. (mnis
 At mihi quæ trepido spes iam defluerat o-
 Pectore, nunc melior se sensibus experrectis
 Insinuat, certamq; audet spondere salutem.
 Olim ceu terras quando feruentior annus
 Urit,

*Vrit, & arentes herba cœlestia poscunt
Dona imbris, precibusq; deos gemituq; fati-
Agricola, si forte Iris lōgissima opaco (gant
Protulit os roseum calo, nubesq; coëgit, (ri,
Fndiciū haud dubiū pluuiarū, imbrisq; futu-
Illicet assurgunt animis, letamq; capeſunt
Spem corde, & certa Cereris sibi munera
(ſpondent.*

TAL TIBI V S.

*Ecquid ſoporis blanda dona, miſſa iam.
Regina fecit? introire & alloqui,
Quadamq; præbere, vt ſit haud incōmodum.*

*Cho: Pridem vel aurore ante candidam facem,
Stratum reliquit, vix ſatis ſomni capax.
ſamq; hīc foris ſermocinata eſt cum ſua
Cohorte, pugnae ſe futura comparans.
Quin prodit ellum, fulgur vt vibrans iubar.*

*Tal: Regina, ſic tibi hæc dies pulcherrima,
Nobisq; Troiaq; vniuerſa aſſulgeat,
Ut luculento ex orta nunc eſt lumine.
Hoc adprecatur rex tibi, hoc omnis ſimul
Populus, patreſq; & quicquid hīc eſt gentiū.
Soſpeſne*

Pent. *Sospesne rex quietis hausit munia?*

Talt. *Quin iam tui videndi habere copiam
Peroptat, atq; causa ea me nunc tibi
Premisit, aduenti eius ad te nuntium.*

Pent. *Quin iuniores nos adire eum decet.
Æuum senile nempe honorē hunc postulat.
Et iam, nisi importuna sum futura, me
Ad limen eius confero. tu sis vide,
Ne permolestæ adsimus, inq; gratiis.*

Tal: *Paulisper hîc subsiste, donec quippiam
Profamur, & mandata pauca exponimus.
Quantum sibi gratetur & quantum tibi
Debere sese intelligat, quod illius
Amica rebus veneris durissimis,
Meteri ab animo potius, & sancta fide,
Non ex lepore dictionis splendido
Verbisq; factis affabre, ut velis, rogat.
Hoc & secundis, & tuis contrariis
Rebus probaturum palam se se autumat.
Ut promptus atq; gratus opera mutua
Sit perpetim, stringitq; se hoc nexu tibi.
Nunc hospitalis parua iuris pignora,
Lubente sumas ut manu, poscit volens.*

Monumenta maiora suam. hos olim senectus
Laomedon arcus Hercule à magno tulit,
Quum construendis urbis huius manibus,
Se prebuit perquam benignus, & fauens,
Utcunq; post hostilibus factis ferox.
Ipsa sagitta cum pharetra munus est
Apollinis. clypeus opus Vulcanium.
Hic balteus, Vulcanius labor quoq;
Hunc insuper Neptunia propaginis
Addit sonipodem, prosequens hoc omine,
Ut hostium victrix ubiq; illo cluas,
Semperq; te mactes superba adorrea.

Pent: Non est quod abnegem, pudore me affici,
Mynem quod erga me prior se se offerat
Rex optimus, quam opera mea periculum,
Aut commodum ullum potuit experirier.
Verum ille liberalitate gaudeat
Sua. mihi duplex onus video inditum.
Et pro mea virtute iacienda alea,
Et gratia eius muneranda æquam vicem.
Utinam eius hisce siue donis inclytis,
Seu gratis illustribus sic perfruar, (cum
Ut summa ad illum, summa ad hanc republi-

*Et quemlibet veſtrum redundet fauſtitas.
Sed conuenire, & alloqui ipſum peruelim,
Occaſionibus mora nequid vacet,
Rei gerenda neue tempus effluat.*

Cho: *Venire Priamum, iamq; praſto eſſe hic puta,
Jam turba praenia incipit praecedere,
Satellitumq; promicat grex haſtifer.*

PRIAMVS.

*O virgo cani iſti mei, & florens tua
Aetas, videtur hoc mihi permittere,
Ut filia te appellem amico nomine.
Utcunq; dignam te geras honoribus
Primariis, nobisq; nunc venias prope
Numen ſalutare atq; praſentancum
Quantoq; tu paratior nobis ades.
Tanto tibi maiore nos accedere
Curaq; ſtudioq;, & ſalubris conſilij
Fide expedita, prorsus eſt aquiſſimum.*

Pent: *Non verba cedere, aut inanes nominum
Factantias huc aucupari venimus.
Sed ſtrenuam nauare opem rebus tuis.
Seu filia tu me loco, Rex optime,*

Seu inter asseras amicorum gregem,
Utrumq; nobis fuerit, haud asperrimum.
Præstanda, non eblandienda est gratia,
Quisquis se amicum nuncupat plana fide.
Quin hoc agamus potius, ecquid factò opus,
Qualine profligandus hostis sit via,
Queramus, ad tutumq; certi quippiam
Statuamus, & negotio addamus manum.

Pri: Negare non licet, quibus nunc in malis
Versemur, anceps arbitrandi ut se offerat
Ratio, nec explicare se sinat satis.
Audacia ne, an cautionis sit locus.
Celare nec mihi liquet luctum meum, (mor.
Quo nunc perempto ex Hectore orbis oppri-
Qui murus huius urbis, & sacra anchora,
Et terror hostium vigebat unicus,
Is occidens tantos reliquit hinc metus,
Ut nemo non perisse iam se se autumet,
Troiamq; speret funditus procumbere.
Hincq; ambigendi occasio strepit frequens,
Tentanda ne, an sinenda sit belli alea.
Recentibus modo hostium ferociis,
Nostræq; fortunæ reciproco statu,

C

Nam

*Nam corda prosternas, nec erigas statim.
Viresq; lassas, tutius tradas fuga,
Quàm praliorum creduas discrimini.*

*Pen. O rex procax sit, & sui estimans nimis,
Qui nesciat quid sit pavor, quantumue sit
Fidendum anhelò pectori victos apud.
Verùm hanc vicẽ vel maxime summa eminet
Virtus ducum, cadavera & promiscuas
Inter neces, stragemq; & excordes fugas,
Victoriam, & trophea pulchra querere.
Persape lapsi, perculere interritos,
Victoribusq; crepta de manu palam est
Victoria. amittenda præclara rei
Nunquã est potestas, nec iacendũ ictis semel.
Plerumq; res secundior, lentissimam
Supinitatem, & oscitantiam inuehit.
Nimisq; securos, propinat cladibus.
Redintegrandã semper est mens strenua
Nullaq; de spe animosior rapienda spes.
Hec unica est salus, salute in perdita.
Quid quod minutis casibus, vel maxima
Momenta bellorũ, frequenter verti amant?
Quid quod inopina audacia, aliàs acerrimos*

In-

*Infregit, hancq; iecit aleam aptius.
Negare non licet, manu & vita unius
Fortis viri, vel stare vel cadere alios.
Hoc pace videas, inq; tranquillo foro,
Hoc signa, remq; duram apud duellicam.
Nemoq; laudē hanc dēpserit magno Hectori,
Quin ille murus fuerit, & vita omnium.
Postquā sed illum infestior Mars abstulit,
Iniuriam fieri illius fortissimis
Non credo manibus, si in eius se locum
Sistat quis alter, & mora nulla impigram
Continuet operam splendido vestigio.
Tollendus est dolor recenti vulnere.
Metusq; in herba comprimendus protinus.
Ne se efferat, longasq; radices alat.
Vix eximendus intonato pectori.
Quò mi videtur esse consultissimum,
Vel civium, vel hostium causa, illicet
Audere, & vrgens aggredi periculum.*

*Pri: O virgo, pro me quando militat tua
Virtus, modum conatibus tuis dare
Non est meum. rogare te saltem est meum.
Nostram salutem dum tegis, ne negligas*

Tuam, nec occupes prius pericula,
Quam tota belli ratio tibi perspecta sit.
Ne quod per inscientiam incurras malum,
Mihiq; mærores, & ærumnam augeas.
Mei quidem omnes tibi aderunt, quocunq; te
Vocabit excellens tui voti vigor.
Consulta sed præire factis conuenit,
Viresq; nostras cognitas velim tibi.
Ut scire possis, quid queant præstare, quid
Nequeant, quantumq; liceat illis fidere.
Hoc amplius, præstolor auxilia noua,
Quæ nunciantur indies mihi adfore.
Rex ipse nempe Memnon, aurora satus,
Ætiopum abusq; sinibus longissimis,
Adducit omnes huc suos exercitus.
Fidesq; certa est, non procul iam tendere,
Castris secundis veniet, aut tertiis.
Illo recepto, viribus iunctis simul,
Paratiores fors fuerimus, & magis
Hostem aggredi poterimus, intrepida manu.
Idcirco vos obnixius rogauerim,
Seruare vires integras in illius
Paulisper aduentum, ut molestum non fiet.

Auda-

Audacia robustiores plus valent.

Iunctaq; dextra se tuentur arctius.

Pent: Non una facies bella conficere solet.

Hæc mole, constructisq; aciebus se explicant.

Fraude alia gaudent, & tumultibus geri.

Nonnulla furto, vel dolo, aut ficta fuga.

Fatemur esse quale nostrum patrium.

Proinde, non possum tua sententia

Non congruere; ne robur omne exerciti,

Discrimen in Mauortis hodie prodeat,

Quin arma præstolanda socia censeo.

Non hoc tamen vetare protinus potest,

Quin audeamus quippiam nos artibus

Nostris, tumultu siue, siue istud fuga

Confiat, hostemq; haud sinamus vel diem

Istum quiescere, affatim negaudeat,

Neu se superbum tollat hoc rerum exitu.

Quin sentiat, superesse vel victis manum.

Sic & tuis paulisper abscedet timor,

Fiduciaq; ad damna belli cætera

Toleranda, meliores in animos influent.

Pro me timorem ne geras prorsus precor.

Non primulum ista nempe ludicra ludimus.

Portam

Portam patere potius aditum iube.
Dumq; absumus, dum redimus ad te sospites,
Mensa hospitalis praesto sit, ne nos fames
Labore functas, plus satis pertorqueat,
Latas & ipse latus exceptas velis.
Sic spondet augurij optimi mens conscia.

Pri. Postquam videntur hac tibi, voto tuo
Utare. ego interim Deos precabor, ut
Te sospitem letamq; restituant mihi.
Tamen ex meis plerosq; cape, dicto ut tibi
Sint audientes, & periculi adiuna.
Taltibie, ad Aeneã otius viam dora. (terũ
Manda ut maniplũ velitum, unũ atq; al-
Expediat, & parere iubeat huic duci.
Reliquos in armis teneat, alam collocet,
Firmam ante portæ limen, ut potissimum
Incerta pugna sunt, capessant si fugam,
Recipere se in tutum queant superstites.

STRO.

Cho. Mauortis rapidis fluctibus, & fero
Armorum quisquis se dedit arbitrio,
Et belli semel aream

Andaci

Audaci pede pressit.
Utcunq; velum torqueat.
Fortuna inconstantibus auris,
Ille iter inuidio impete radat,
Neu cadat oppressus, sanguineq; in medio
Sumat acriora corda

ANTIST.

Nil non restituit curaq; pernicax,
Virtusq; immoto stans pede, perq; rui-
nas ipsas stabilis gradum.
Victrix immodico ausu.
Rebusq; se arctis asserit.
Nec spes se insinuat, nisi ubi anceps
Euentus cepta ardua gaudet
Miscere, atq; vocare in dubium, alacri
Illa gestit ire vultu.

EPOD.

Et trahit ad meliora
Blanda simul, simul atrox
Hortatrix, nec in ipsa
Morte relinquit.

At quã rite suas locavit arces,
Et solido ex adamante,
Fixit pectoris aulam
Regnatricis ratio, casibus asperis
Non tantum se credere querit,
Fiduciamq; concipit letam sui,
Omnia quin oculo despicit altiuolo.

ANAPŒSTI.

Solum observans mentis honorem,
Illeso liberrima sensu,
Non vi non obnoxia fraudi,
Non pellace cupidine fracta,
Latè partem provida in omnem,
In re crepera cura vacua,
Ingens animis, impigra facta,
Humana in discrimina pugna,
Dijs minor, ipso de Ioue pendens,
O qui celo fulmina torques,
Et bellorum flectis habenas
Sanci tandem fœdera amica.
Et da finem, metamq; malis.

ANDRO.

ANDROMACHA.

Cupido vita, tuq; sol pulcherrime,
 Qui lumen hoc nobis fruendum commodas,
 Quàm blanda amoris illecebra sensibus
 Illaberis nostris, & avidos detines?
 Ut mole quamlibet malorum asperrima
 Premamur, & ferendo vix simus pares.
 Tamen tueri peruicaces querimus,
 Hoc corporis quasi carcere in teterrimo
 Animam misellam, ingratiisq; viuimus.
 Vel mi quis usus lucis hoc dono frui? (mihi
 Quæ nulla sum, quæ sũ umbra, & umbra so-
 fterq; viuos functa pene obambulo.
 Nam cassa coniunx, morte deiecto viro,
 Non illa viua sed perinde est mortua.
 Tamen reluctor funeri concedere
 Pacemq; apisci, morte finitis malis.
 Dulcissime Hector, nam tibi fortissimi
 Nomen vel omnes affatim dant cateri.
 Tu mel meum, meus fuisti tu lepor.
 Quãdo cruentum auro redemptum supplice,
 Te genitor infelix reportabat domum,
 Atq; in sepulchri collocabat limine,

Cur non eruenta victima ad rogam tuum
Unà occidi, huncq; spiritum pessum dedi?
Vel mortuales inter, aeternum tibi
Coniuncta, tecum uno beata funere.
Testor fidele pectus, & dextram tuam,
Mibi benigne cognitam, hosti fortiter.
Optasse, nec vitasse me hanc fati vicem.
Quin usq; suspirare pulverem ad tuum.
Sed me pusilla, vagiens nati tui
Detinuit atas, editi satu tuo.
Orbus parentum, ne missellus debita
Alimonia careret ope, sanguis tuus,
Olimq; seruaretur ad necis tuae
Iustam ultionem, vel manu eductus mea.
Utcunq; matrum cura mollior cluit.
Neq; educare est nata fortes spiritus.
Desertus omni parte ne tamen foret,
Operamq; saltem nostram haberet anxiam,
Habere quando non licuit aptam tuam
Manum magistram, subq; te florescere.

ASTIANAX.

Vai. Vai. Vai. Vai. Vai.

NVTRIX.

Puppe meus, puppulle meus, mî
Blandule puppe

Mi Astianaetule, mi mellite,
Mî dulcissime, mî pulchellule,
La, la, la, la, la, la,

Unde tibi stendi ista libido?
Num te facies terruit aliqua?
La, la, la, la, la, la,

Asti: Vai, Vai, Vai, Vai,

Nuc: En tibi mammam
En solatia,
En mella tua,
Siste lacrimulam
Preme vagitulum,

Asti: Vai, Vai, Vai, Vai,

Nvt: Num te lumine laevo, laevis
Oculus ferijt? qualia multa,
Pusos misto in populo infestant.
Siste lacrymulam
Preme vagitulum.
La, la, la, la, la, la,
Mi Astianaetule, mî millite,

Non te pusius latior alter,
Non lachrymarum parcior alter.
Unde hæc flendi tanta libido?
Etiam hoc vber delicias tuas
Auersaris? La, la, la, la, la, la,

Asti. Vai Vai Vai Vai

And. Huc huc illum mihi, promptius fletū premet.
Ades, meus, meus tu, ades, da mihi osculū,
Da mi vlnulas, appinge te ad me pressius.
Fili, mea ærumna vnicum solatium,
Obquem misera viuo, nec aliās viuerem.
Dicamne te sentire, in hac etatula?
Quæ damna nos circumtonent, quibus malis
Premamur, orbitatis extremo in gradu?
Quali viro ego, quali parente tu heu miser,
In limine ipso infantia deiectus es.
instas. Ideone fletū tollere ~~amas~~? iam quasi
Fram Deorum, & damna nostra intelligens.
Omitte nunc sensum mali, carere quo
Potes, vel aui propter ignorantias.
Molestiarum olim satis superq; erit
Exhauriendum, quando te anni proferent
Cedis paterna vindicem, cladem hostium,
Columen, iubarq; nunc ruentis patriæ.

An

An ista spes est lactea? ut lactis modo
Tu particeps, ceu prima flores herbula
Maturitatis fruge debita procul.
Incerta veluti cuncta sunt mortalium,
Nec in futurum sponsionis est fides
Condicta fatis hac & hac labentibus,
Ancipite praesertim duelli in area.
Quam magna vortens, saevus exercet Deus.
Modo his, modo illis, annuens victorias.
Qui nunc nefanda strage nos pessum ruit,
Voluitq; cladis ad suprema terminos.
Nam ni sinistra mens disertim me monet,
Non est labor, quin Troia funditus cadat,
Nosq; ensis hosticus hauriat promiscue.
O fili, ego haud me verterim meam vicem.
Quin mortis expetam potiri munera.
Libensq; linquam lucis hoc blandum iubar.
Seu sponte, siue sit cadendum vi improba.
Tibi misello, eheu, tibi metuo nimis.
Ne te procella belli, adhuc vitæ inscium
Honore vitæ priuet, & sternat nece.
Verum ferenda sors vel ipsi infantulo est
Suprema Divûm, quam iubet necessitas.

Regina,

Nut. Regina, cui fatale vulnus accidit,
Mentemq; stravit insueta calamitas,
Non miror esse corde prorsus saucio,
Nullasq; spes deinde posse admittere
Secundiores, quin miser sit perpetim.
Mrorum metum parit, metus nec consilij
Compos, nec ullius bona artifex rei est.
Mirum neq; est, tantis malis te obnoxiam,
Animo iacere, nec dare arumna modum.
Nam coniugis tanti carens, quid postmodo
Speres, vel optes, non reperias protinus.
Damnare privatis sed infortunius
Totam salutem publicam non congruum est.
Fortes viros pro patria cadere, novum
Non est, nec aliter iste ludus luditur.
Gnavissimum quemq; decimari praelijs
Vulgo ferunt. uxorcultas imbellium
Plorare non solere, vulgo itidem ferunt.
Aio esse iacturam vel usq; maximam
Decedit urbi quando vir primarius.
Rarissimum si quidem boni est istud genus.
Sed unius non est opus respublica.
Quae continetur omnium virtutibus:

Ucunq;

Utcunq; secla defluunt mortalium,
Perrennat immortalis ipsa iugiter.
Viroq; vir succrescit, & generi genus.
Et Troia stabit, & hostium victrix cluet.
Vix esse desperatione pestis tetrior
Potest, manum qua proicit praeceptis nimis.
Durare nec constante sustinet gradu.
Non Hectoris sint ista dicta opprobrio.
Qui solus antistabat omnibus palam.
Herois, haut mortalis os diu gerens,
Totamq; molem sustinens ducllicam.
Habere fortes insuper Troiam viros,
Qui nos tuentur, & tuebuntur satis.
Vel ista, sanguis ut ferunt Mauortius,
Quae copiis aduenit auxiliariis
Subnixa, non permittit omnem funditus
Spem deserui, nec ultimo sterni metu.
Tantis videtur eminentis audacijs.
Pelidem ut ipsum prouocare sit potis.
Seruilis, ista qua loquor, non forte an
Sunt iudicij, qualem me ego esse sentio,
Verum hac habet felicitas heroicas
Domos, liceat ut sapere in illis cuilibet.

Nec

Nec humile quicquam musitant vel seruuli.
And. *Solatijs, aut suasionibus, etiam*

Ratione nimis non rata, aurem pandere
Quisquis negat, presertim in aduerso statu
Fortuna, eum hominē ego esse planē haud di-
Tam pertinax lubido blāditur spei. (xcrim.

Qua morte in ipsa dicitur non linquere.

Necq; sermo mī tuus odio, vel tadio est.

Mihiq; partes hoc loco mendacij

Assumpserim potius, tibi concesserim

Vel veritatis vel boni vaticinij.

Euentus hoc tantum annuat benignior.

Ac cetera in dictis tuis non improbo.

Assentiorq;, saepe fieri humanitus,

Estamq; lampada ab his, ad alios currere,

Troiamq; non prorsus carere fortibus

Viris, vel exopto, vel agnosco libens.

Quanquam Hectoris mei careat acri manu.

Verū istius viraginis, quam praedicas,

Quae se cohorte cum puellarum huc tulit,

Subsidia tanti non facio, ut illis putem

Troiamue seruari, aut Ach uos repprimē

Posse. utlibet iactantijs superbiat,

Reiq;

Reiq; bellicæ scientem se offerat.

Quin contigit mihi illius vanam vicem
Vel condolere, vel prope miserescere.

Ad mensam heri dum regiam vino calens
Modo hosticis ignes minatur nauibus,
Exerciti modo totius stragem & fugam,
Ipsumq; domitum hasta, cruētum Achillea
Loris trahendum tota circum Pergama.

Tunc mi Hec̄tor ante oculos meos, sed lacrimæ
Jam me obruunt, ille Hec̄tor, ille patriæ
Murusq; columenq;, ille fulmen hostium,
Quantus vigebat corde, quantus viribus,
Tamen momordit terram Achillea manu.

Fabarq; mecum. quos misella spiritus
Gestas? quibus turgescis animis inscia?
Tun' contra Achillē stare? tun' vultū illius,
Orbesq; sustinere luminum igneos,
Rugamq; frontis inquinatam cadibus,
Hastæne declinare sis potis impetum?
Jam te, misella, iam tuor, mollem velut
Celsis columbam præditam volatibus,
Quam mox aperto consequutus æthere,
Acceptor acer, tollit insultu fero,

Rostroq; frangit, unguibusq; eniscerat.
Tantum misella te video, quantum modò
Video: ubi portæ limen extrà cesseris,
Non iam tui videndi erit post copia.
Sed feminarum gens sumus, more hoc moro.
Speramus antistare virtutem virum.
Nostrasq; longè tollimus solertias.
Domestica hoc in re, hoc reprendas cæteris
Negotiis, neq; sat foris quiescimus.
Planè inquietum femina sumus malum.

Ant: Subsiste paulum, Æthram video recta gradū
Huc ferre; nō frustrà est; citum mouet pedē.

ÆTHRA.

Regina ab Helena ad te venio. si sit tibi
Cordi, venusto perfrui spectaculo.

Quâ praliantes femina exercet viros,
Lateq; mistis stragibus pugnam ciet,
Ne differas adesse turrim ad Dardaniam.

Ibi aula tota, regieq; omnes nurus.

Cum Rege Priamo, desuper visu aucupant
Fortissima viraginis miraculum.

And. Verone portis ista muliebris phalanx

Pedem

Pedem extulit? belliq; se in fluctus dedit?

*Æth: Ut gloriari liceat illarum impigro
Facinore, vel nostri vsq; sexus gratia.*

*And: Solene? an armis Troicis aucta simul,
Fuere martis equor in duellicum?*

*Æth: Orabat ipsa, nempe sola cum suis
Ut laudis hoc referre posset premium.
Sed Rex negavit. scilicet discrimini
Experta nondum cuius esset orbitam,
Primo pedatu protinus, ne se suo
Periculo præceps nimis permetteret.
Idcirco nostri exerciti pars maxima
Unà iuit, iuere & duces primarij.
Verùm ipsa præ cunctis, quâ equo lectissimo,
Insignibus quâ armis, palàm longè eminet,
Non virginis, sed fulguris faciem gerens,
Quod Iuppiter de nube spargit ignea
Venti furentis nuntium, aut pluuij atheris.
At tu vel oculis debeas multum tuis.*

Eimodi si te expleas spectaculo.

*And: Non est modò opera, funerum sat vidimus,
Quandò Hector heu meus, vigeat viribus.
Nunc fletuum potius mihi tempus datum*

Diuumq₃ ad aras supplicem procumbere.
Condicta quin hac est dies per pluribus
Nobis. Minerva numen ut voti ree
Ma³stemus eccellente pepli munere
Famiamq₃ lecta pompa virginum venit,
Donum gerentum, & sonantum cantibus.
Quarum choro me par quoq₃ est adiungere.
Helena salutem ex me, atq₃ amicam gratia.

CÆT V S fœminarum Peplum ferentium.

Hanc tibi virgineis manibus, Tritonia virgo,
Contextam pallam, splendida dona tua,
Praferimus, pedibusq₃ tuis veneranda sacramus.
Supplice cum voto, supplice cum titulo,
Clara Gigantæ referentem signa triumphi.
Cum tua dextra altum strauerat Enceladum.
Sideribus mediis iam iam caput insertantem.
Et pugno cæli percutientem aditâ.
Te nos armorum dominam, te bellipotentem
Dicimus, inq₃ tua fidimus usq₃ manu.
Sis felix, orbiq₃ tuæ succurre ruenti,
Et nos rite tuo contege presidio.
Fli vel propter quondam florentis honorem.
Cui tu diuini munera Palladij

Sedibus

Sedibus aethereis misisti, & condere gentem
 Nomine mandasti de proprio Iliacam.
 Hicq; tibi poni voluisti amplissima templa,
 Ut tuus hic sedem semper haberet honos.
 Suffice nunc animosq; tuos, dextraq; potetem.
 Sisq; fauens virgo virginis opibus.
 Atq; hac, qua duri ruit in certamina Martis,
 Cumq; viris audet conseruisse manum,
 Assere. fac illam victoria lata reportet,
 Hostili multo sanguine conspicuam,
 Hectorae ultricem cladis. da saeuus Achilles
 Ex eius loris pendeat, atq; rotis.
 At nos pulchra salus, & pacis mitior aura
 Muniat, & tristi seruet ab exitio.
 Sic tibi perpetuis surgat noua gloria sacris.
 Sic tuus in nostra laude perennet honos.

NUNTIVS.

Priamum, vel Aeneam, vel ipsum Antenore
 Ubi sim reperturus doceri peruelim.
 Negotij adeo urgentis est necessitas.

Cho: Quid est, quod apportas noui, fare otius.

Nun: Moramini, vos scire primas non opust.
 Verbo

Cho: Verbo tamen, quo sit loco res expedi.

Nun: Bono loco, nostra in manu est victoria.

Cho: O sancta Pallas, adiuua nos supplices.

Nun. Fac missa verba, hoc quod rogo mone si po-

Cho. Hæc nuper Æneam meantē vidimus. (tes.

Nun. Inermem an armatum & paratum pralio?

Cho. Pro more nempe obire stationes puto.

Nun. Hæc flexit? anne illæc? ut accelerem assequi.

Cho. Ellū haut procul abest, atq; vertit huc gradū.

ÆNEAS.

Quis est requirens hinc meam presentiam?

Num in acie aliquid anceps repētiniū accidit?

Multa euenire qualia hoc ludo assolent.

Es tu es? loquere; venisne pugna ex turbine?

Nun: Ipsissimis densissimisq; ex cædibus.

Æn. Fugæ potitus, & neci te subtrahens?

Nun. Hæc probra desertoribus sint congrua.

Æn. Quæ causa te ergò, huc ut venires perpulit?

Nun. Feliciter gesta rei essem ut nuntius.

Æn. Ut tēpus est, vix pralium occeptum autumo.

Nun. Quin tota profligata iam res est propé.

Æn. Multa inchoantur faustiter, fini occidunt.

Pro-

- Nun. Promiscuam fugam hostium iam vidimus.
 Æn. Quid si hostis ad casses doli simulat fugam?
 Nun. Multo coactus sanguine, ciectus loco est.
 Æn. Stetitne structa acie atq; in ordinibus fuit?
 Nun. Nil tale metuentes, tumultu oppressimus.
 Æn. Subitariam, haut statariam pugnam refers.
 Nun. Ex impetu fortuna nostra omnis stetit.
 Æn. Quod impetu surgit, nouo impetu ruit.
 Nun. Durum est redintegrare versum poplitem.
 Æn. Forte in vagum vulgus datus fuit impetus?
 Nun. Infesta conferre arma vulgus non solet.
 Æn. Exercitum fax multa comitari assolet.
 Nun. Fugam calorum forte tu istam cogitas?
 Æn. Subita procella non rapit fortes viros.
 Nun. Multi cruoris & laboris res fuit.
 Æn. Cæcus furor belli est. videt quæ non videt.
 Nun. Rem si audies, vsum manu & oculo asseres.
 Æn. Nostine Graiis quempiam ex primoribus?
 Nun. Et nomina, & vultus, representem omnium.
 Æn. Tumultu in isto cognitus quisquam tibi est?
 Nun. Ferrum vibrabat Merion iuxta hoc latus.
 Æn. Potes secundum nominare aut tertium?
 Nun. Tytiden & Idomea vidi propalam.

Istinc

- Æn. *Istine cum alijs terga verterunt simul?*
 Nun. *Promiscuos videre non memini in fuga.*
 Æn. *Visusne Achilles indidem aut Ajax tibi?*
 Nun. *Hac non fuere, quâ fui; nescio alibi.*
 Æn. *Non contigissent talia his presentibus.*
 Nun. *Quid si Deorum quispiam nos subleuat?*
 Æn. *Opis Deorum nostra dumtaxat salust.*
 Nun. *Verum admouenda est cū Dijs manus quoq̄.*
 Æn. *Hoc agimus, utinā non profundamus operā.*
 Nun. *Sed tam celer qua decucurri huc gratia,
 Et me tuis offerre quasi auribus,
 Si te volente proloqui liceat, loquar.
 Veniam ante deprecatus impudentiæ,
 Quod imperatorem monere miles haut
 Dubitem, tuæq̄ obganniam sapientiæ.*
- Æn. *Præfationes amputa, fare numero.*
 Nun. *Qui rebus auxilia ministrant perditis,
 Fessiq̄ succurrunt recentata manu
 Passim omnium mortalium fit moribus,
 At prosperas res, sponte securus tui,
 Fortuna in ipso cursu & in portus vado,
 Dum disfluunt, & cautiones negligunt,
 Plerumq̄ videas intimo elapsas sinu.*

Nam

Nam lata & impotens sui felicitas
 Facile remittit cordis acrimoniam
 Spatiumq; dat rursus relabendi ad malum.
 Victoriæq; ipsa, cruore plurimo
 Parta, modò intermissione paucula
 Aut horulæ breuissimo respiratione,
 Mox in ruinam sunt voluta præpetem.
 Ut non minus sint fulciendi orsus boni.
 Quàm quando tristis obruit necessitas.
 Quocirca, & hanc vicē, ut hac fuga hostiū
 Euenit, & spes extulit victoria,
 Vestigio premendam, & urgendam ilicet,
 Nouisq; subsidijs fouendam censem,
 Nullamq; dandam copiam ullius mora.
 Adeoq; tu ipse cum tuis legionibus
 Illuc ut euoles diserte optauerim.

An. Rectè mones. persæpè damnū hoc præbitū est
 Victorijs, parta modò, ut parta haut forent.
 Dum persequendi atrox labor remittitur.
 Neq; hoc loci planè alia mea sententia
 Fuerit, si ita est ut prædicas, fugam hostium
 Factam, usq; & usq; ut opprimantur viribus
 Nouis, nec habeant copiam interspirij.

*Sed non meum est statuere de hoc negotio.
Regem te adire opust, eiq; exponere,
Quicquid statuet, ad iussa nos praesto sumus.*

STRO.

Cho: *Facunda rumorum creatrix,
Pollens praepete penna,
Insignis linguis centum
Publica fama,
Verumne nuntium per ora totius
Troia excitasti?
Fusas, fugatas, ultima
Strage, hostium cateruas?
Pausamq; bello funditus inditam.
Quod nos decennali fatigabat metu.
An mens anxia credulam
Plus satis se prabet ad id, quod optat.
Sermonibusq; gaudium vanis fouet.*

ANTIST.

*Imago mi mentem retentat.
Si quis lumine laesus,
Obscuretur palpebra*

Sole carente,
Longumq; tedium in tenebris horridis,
Omnis salutis
Euanida spe deuoret.
Si forte vel Deorum
Benignitate, aut opera manus
Medentis, aspectet inbar faustum poli,
Quanquam non solida face,
Et mali parte haut minima relicta,
Latum tamen se se gerit vel hoc bono.

EPOD.

Rumoris huius, particulas itidem
Aliquas, utinam liceat legere,
Fruar vel ipso dimidio libens.
Cano tenaci efferre protinus pedem
Fortuna nulla, nulla fata permittunt.
Primis principijs premenda damna.
Postquam furorem in curriculum acrius
Miseris, nullas sonipes habenas,
Non currus aurigam audit.

COEIVS foeminarum cum peplo redeuntium.

DEIDAMIA.

Paulum moremur, nec relinquamus chorum.
 Est quod monere, quod dare in mediū velim.
 Consistite, & parumper inhibete hīc gradum.
 Auresq; mī prabete, dum quedam eloquor.
 Qui se Deorum ad praesidia conferre amant,
 Tota s; spes pietatis in sinu locant,
 Eos sapere, partesq; persequi optimas
 Existimo. nam cum Deorum maxima
 Pollentia, & potentia, & praestantia
 Sit, opumq; thesauros manu omnes in sua
 Teneantq;, possideantq;, propitios sibi
 Qui illos habent, habere ab illis omnia
 Credo, neq; ullum maius autumo bonum.
 Odisse tamen ipsos Deos ignaviam,
 Et quos amant, beare per solertias,
 Gnavisq; desudare velle laboribus,
 Constans opinio est. in hoc quin vertitur
 Virtutis omnis ratio, qua nemo sine
 Beatus aut felix satis censendus est.
 Idcirco nostra pra viris iniquior
 Sors aestimatur, qua veluti ad ignaviam
 Damnata, & incluse pudendum in carcerē,

Seruare limen, & domi senescere
Necesse habemus. dum viri & Respublicas
Latè gubernent, & gerant bella inclyta,
Et glorias querant, opesq; splendoras.
Quasi verò nobis, vel manus planas quoq;
Vel brachium, vel oculos, vel humerum
Vel cordis acrimoniam & solertias,
Vel quicquid illis suppetit, negauerit
Natura, ut hisdem munijis percommode
Sufficere possimus, quibus viri eminent.
Ineptiores fortean Mauortis ad
Negotium putemur; idq; ob virium
Imbelliam, roburq; non firmum satis.
Verum hæc quoq; ærumna atq; contumelia,
Eidem latebræ, desides qua includimur
Est imputanda. quid? viri omnes scilicet
Ad bella sunt aptissimi & fortissimi?
Minore in æuo, ut quisq; se se exerceat
Fta gnauus, aut imbellis ætatem terit.
Nam robur est quoq; munus asuetudinis.
Neq; dubium est, si exerceamur nos quoq;
Ad fortitudinem, fore haut lentissimas.
Vel hæc Amazon, specimen istius rei

Præbet

Præbet satis; quæ, more quia gentis suæ
Est instituta; pensa non producere.
Non assidere fuso, & ignava colu,
Vibrare sed securim, & arcus tendere,
Ferocis aut versare fræna sonipedis,
Nunc vel ducis primarij implet munia,
Vel militis fortissimi: tamq̃, strenuè
Aduersum Achiuos dura in acie rem gerit.
Ut finierit omne iam bellum prope.
Totam per urbem vera si rumor canit.
Sermonem eum, qua causa apud vos fecerim
Nunc expedibo. Quid si ad exemplum illius
Sumamus animos, atq̃, corda fortia?
Et femina, sequamur, ipsam feminam.
Non tam futuræ fortè prælij adiuuæ,
Quàm, quod magis reor potitura simul
Certissimo victoriae consortio.
Vel ultionis gratia; quàm persequi,
Lacerare & ipsos mortuos, dulcissimum est.
Nam quæ doloris non habet causam sui?
Hæc orba filiis, thorum hæc viduum gemit.
Vel fratre, vel parente plurimæ carent.
Multæ propinquis, nulla non iustum gerit
Vulnus;

Vulnus, graue in vindictam ut exardescere

Non debeat. rapiamus arma, qua offeret

Præsens furor, moræq; non demus locum.

Occasiones clara facta prouehunt.

Res maxima puncto labascunt temporis.

Cœt. Placet, placet sententia: utamur foro.

Moram amputemus, vindicemus funera

Charissimorum. suauius nihil siti est

Iusta ultionis; gestio haurire hostium

Fædū cruorem; imitemur inclytam ducem.

Et gloriam nostri efferamus seculi.

THEANO.

Quæ istæc malū est insania? aut ubi est pu-

Quo ruere pergitis? gradū subsistite. (doræ)

Locum date potioribus sententijs.

Cœ. Præclara facinora impedire non licet.

The. Præclara non sunt, quæ pudorem negligunt.

Cœ. Telum necessitatis est durissimum.

The. Necessitatem sæpe confingit furor.

Cœ. Multam moram facis tuis sapientijs.

The. Senectam me vobis monet succurrere.

Cœ. Tuam senectam semper obseruauimus.

Observat

The. *Observat is, qui auscultat, ad mentē redi.*

Cœ. *Occasionem perdimus, missa hac face.*

The. *Occasio non omnis est fidei bone.*

Cœ. *Nimis viam qui querit, amittit viam.*

The. *Quo ruitis amentes? ruinam queritis.*

Cœ. *Igitur doce meliora, quando plus sapis.*

The. *Qui vult doceri, oportet esse seria
Mente atq; defacata, & aure libera.*

Non impedita suasionibus malis.

Idecirco, non tantum pede, sed animo magis

Consistite, & leuate vos respirio.

Te affabor inprimis puella Antimachia.

Et submonebo erroris, in quem te intulit

Fervor iuventa, vel via inscientia,

possidet Imitamen in qua potest vim maximam.

Vertens utramq; paginam, vultu pari,

Bonam, malamq;, prosperã atq; improspërã.

Contrã malam, persola cautio hæc viget,

Nec improbos, nec impares sectarier.

Ab improbis, maligna vita accersitur,

A disparibus aduersa. quæ lædit tamen,

Insignis & præclara licet appareat.

Nam varia cum sint genera mortualium,

Et

Et quemq̄s fors sua ab aliis discriminet,
Suo gregi aggregarier, quemq̄s est opus.
Agnos uti agnis, & feros lupos lupis.
Delapsus inter non suos, ne non feras
Consortium, vel insuper pereas malè.
Fmitamine hoc vafras perire simias
Ferunt, cothurno non suo dum se implicant.
Potesne iam sentire ubi peccaueris?
Mitto; quod uxor inclyti & summi viri,
Deiuncta iurata fide, & sacro thoro,
Sine illius scitu, nihil tale aggredi
Fas, iusq̄s habebas; quia palam delinqueres,
Ipsumq̄s iniquis laderes contemptibus.
Vos ceteras nunc alloquor. frustraneum
Natura nil parit, nec absonum vsq̄iam.
Quin cuncta perfecta arte, perfecto ordine,
Confusione atq̄s vitio quouis procul,
Ad munus institutum, & officium ratum.
Quo in genere, sexuum eminent discretio.
Animantium quum secla, mas cum femina,
Condunt, graduq̄s coniungantur dispari.
In ceteris uiuentibus, sola sobolis
Productio promanat inde: non item

In homine; qui ad sublimiora proditus,
Sanctasq; virtutes colendas; non thoro
Nexuq; tantum iungitur cupidinis.
Sed vinculo sanctissimo cui totius.
Sexu tamen uti dispari disiungitur,
Ista dispares celebrare virtutes solet.
Sunt feminarum, sunt virorum munia,
Qua mista si turbentur, & vir femina,
Virivae femina occupet negotium.
Venusta natura ruat concinnitas.
Multis ne agam: deses domi vir si hereat,
Ignaviae non effugiet atram notam.
Si femina vagetur foris, nil turpius.
Deuotiores nos sumus; frequentius
Delubra Diuum ideò solemus visere.
Proit modò ad puluinar almae Palladis
Accessimus: mutemus obsecro ordinem.
Ad templa confluant viri; noster chorus
Descendat in Mauortis aream truce[m];
Absurditatem praeter & turpes vices,
Periculum hinc utrisq; cladesq; ultima,
Creetur. hanc si quis Scytham viraginem
Pratendat, & miretur; arbitrio meo,

Ista studia, neq; huic conuenire iudico.
 Utcunq; more patrio est exercita,
 Producit ut natura monstra; verum ea
 Perrara, scœuiq; habita semper ominis,
 Res pariter est monstrosa, miles fœmina.
 Communibus vita est peragranda orbitis,
 Naturaq; insequenda dux certissima.
 Artisq; factitandus asueta modus.
 Lausq; aucupanda de labore congruo.
 Utcunq; bellatrix superbit maxima,
 Tamen vel illa sospes utinam se efferat
 Loco ex tam atroci, in quo virorum fortium,
 Ducumq; summorum iacent tot funera.
 Ne vos misella non perieritis male
 Musca velut, pessum data pogoneo.
 Dextella quarum vix aciculam sustinet.
 Nedum vibraret pondus haste aut spiculi.
 Cedamus in domos, colog; strenuam
 Manum applicemus, feminas frugi ut decet.
 Viris & arma, & ultiones, & graues
 Frus relinquamus, secundum Diuum opem,

MONOSTROPHICA.

Cho. Sermone in sapientum
 Audiui memorari.

Nil tranquillius esse
Magno mari; insolentia
Ventorum nisi perturbetur.
Vasaniamq; fluctuum
Concipiat, miseris discrimina nautis.
Urbibus in magnis populorum
Persimile ingenium esse.
Blanda ut pace fruantur,
Pacati, lentumq; quiescant.
Seditiose animæ autor
Donec insurgat, gravidam tumultu
Trahens procellam, & benè compositos,
Miscens fluctibus asperis.
Tunc videas ignobile vulgus
Cætus cogere, concurrere,
Framum excutere, poscere tela,
Non patriæ, aut legum meminisse,
Ruere in perniciem, certamq; ruinam.
At si furentibus, obuiam se se offerat
Magna viri facies, quem
Splendor & vitæ, grauitasq; morum,
Et meritis illustra facta,
Commendent; mox limphatos

Mulceat fando, rabiemq₃ demat.
Stent arre₂cti, ponantq₃ iras,
Et pristina quieti
Dedant se se.
Unicus vir, corde pollens,
Urbibus totis salutem
Impertit; hunc si fata demant,
Factura maior vix potest recenseri.

MILES faucius.

Me miserum, ach ach, ô miserum me,
Quod vitæ generi huic me addixi,
Militiamq₃ sequi potius, quàm
Tranquillum auum elegi ducere.
O gloriola,
O vitæ aucupium vanissimum,
Fraude tua hæc in retia veni.
Nunc miser ex te hæc premia capio.
Vulnera, seuum, artumq₃ cruorem.
Quin vicinum funus præsto est.
Me miserum, ach ach, ô miserum me.

Cho. Quid hoc rei est? de prælio hoc vuln⁹ refers?
Mi. Non de popina, non fori de circulo.

Hæc

Cho. *Hæc sunt virorum condimenta fortium,
Fimbellium haut Mauors moratur sanguinẽ.*

Mi. *Me miserum, ach ach, ô miserum me.
O bellum, ô perniciës maxima.*

*Quisquis te prior humanum in genus
Introduxit, nã ille leonum*

Cor gessit, vel dirius etiam.

Orci tu thesaurus, per te

Mors messem facit innumerabilem,

Nunc florem ætatis misera meæ

Detruncaſti. pereo, perco,

Fam deficio, iam deficio

Tenebræ in volunt oculos. ô sol

Non te iam video, soluuntur

Frigentq; artus, cado iam cado.

Cho. *Deceſſit; hæſta vulnus hoc eſt per femur.*

Ecce alterum venire ſaucium, & alterum.

MILES alter ſaucius.

O vulnus dum te reſpicio

Fatalemq; horam mihi adefſe

Fam iam video, non hoc moueor,

Quod migrandum e vita eſt. iam tum

Pri-

Primum, cum militia nomen
Consecrabam, pro stipendij
Precio, deponebam vitam.
Inq̄, aciem, non alia mente
Descendebam, quam ut redeundum
Non sperarem. quippe ubi ferro
Res agitur, ferri expectanda est
Lex & vis. vitam qui alienam
Appetit, ibidem destituat suam.
Legibus itaq; belli pareo
Æquo animo, & vim fati amplector.
Quamquam decimus est hic annus,
Ex quo saxum hoc voluo illasus.
Fecit hoc vel Diuūm alma benignitas,
Vel virtus & dexteritas Ducum,
Quorum ductu, atq; auspicijs, pedem
Semper sospes retuli ex omni
Discrimine. nunc sub Duce nibili
Interitu communi, veluti
Fluctu haustus sum, & pereo inglorius.
O femina, qua te pestis dira
Attulit in nostras regiones.
Tua superbia, tua stultitia

Clade suprema, nos oppressit.

Cho. Mî miles indolem tuam, fortissimam
Admiror. at miseresco fortunam simul.
Stragemne nostri nuncias exercitus?

Mil. Ut me vides, de ceteris sic iudica.

Ostentatio & ambitio duæ

Humani generis funestæ

Clades, quàm fœdare ruinis

Grauibus vitam omnem soleatis.

Tum præcipuè inter belli ardua

Stragem exercetis, si quando

Dux stolidus se imperio ingessit.

Insuetasq; manu trepidante

Prendit habenas.

O Diua, ô fulgenti pollens

Ægide, delubri huius Præses,

Inclita Pallas, numen mihi ut in

Vita, sic in morte colendum.

Miseram hanc animam leni passu

Permitte ægros deserere artus,

Et tranquilla in sede repone.

At vos amicæ, cura si qua vos tenet

Labentis in mortem, & trahentis ultimum

Anbe-

Anhelitū, deducite hinc me aliquo in locū
Solum; vel ad viciniam sani istius.

Ne spiritum sauo astuantem vulnere
Efflem ante vestra lumina, & Spectaculo
Tetro, cruoris insuetas inquinem. (tur

Amabo, prende dexterā, & dum adhuc da-
Mouere viuum poplitē, hinc me submoue.

Cho. Imò ad medentis te manum deducimus.

Mil. Spes nulla; tanta vulnerum vis opprimit.
Jam iam auferor, duc queso, subduc otius.

Cho. Ite, hinc & hinc, utrūq; subtus brachium
Manum indite, & quā iusserit deducite.
Pium laborem sumere, addecet pius.

TERTIVS miles faucius.

Juppiter, aut tu, qui bella regis
Omnia vertens, maxime Mauors.

Utcunq; mihi, vulnere acerbo
Vita eripitur; tamen hoc nomine
Justas vobis grates reddo.

Quod me hac intrā mania viuum
Et spirantem, concessistis
Inferre pedem; ne coruis &

H

Canibus

Canibus fierem turpe obsonium.
Nec carerem sorte sepulchri.
O Patria, ô longè dulcissimum
Natale solum, suscipe inane
Hocce cadaver, suscipe vilem
Corporis umbram; quando animis, &
Sospite dextra, saluam & sospitem
Te prestare negatum est; non hoc
Misereat, quod pereo; hoc magis misereat
Quod coram video interitum tuum.
Et ruo, te iam iamq; ruente,
Nec iusticie me solatur,
Oculus; quin morte ipsa, mortis
Causa asperior trepidum concutit.
Nam sceleri alieno vitam nos
Impendisse, ecquis non iudicat?
Nè patrie erroribus inuolui,
Et commune malum, omnibus aequè
Impingi, iubet arcta necessitas.
O Priame, ô quondam, non solum
Magnorum regum, a& hominum omnium
Felicissime, dum te atatis
Vigor, & consilij alta potestas

Florentem, immotumq; fouebat.

Omnes leta pace tegebas,

Nec tempestas ulla gubernis

Lana tuis incurrere amabat.

At postquam anni deteriores,

Mollius & te concurravit

Senium, concessisti imperium in

Muliebri, & iuuenum natorum

Proiecit uasania frenum.

Hinc flamma irrequieta malorum

Prosiluit, teq; & nos hausit

Exitio, extremaq; ruina.

O domus, utinam te pede firmo

Tangam, & uita relliquias tuo

Dulci in gremio fessus ponam.

Cho. Permisserisne? si tibi supponimus

Manum, atq; limen ad tuum deducimus!

Mil. Si feceris, beneficium summum mihi

Præstiteris; ach cruore te fædo effluens.

STROPH. I.

Cho. Quisquis humanum genus adcolenda

fura mutui consortij

Deduxit, atq; nexibus
Adstrinxit vitæ socialis,
Ut domos, ut urbium
Ponerent fundamina,
Moribusq; & legibus
Obnoxij sacratis
Cum choro virtutum venerabile auum
Degerent, pacis simul atq; belli
Constitutis munimentis.

ANTIST. I.

Na ille diuini precium laboris
Sacla per mortalium vaga
Vulgauit. an tantum hoc decus
Est acceptum iure ferendum
Orbis ipsi condito-
ri? manu qui prepoten-
ti, propages viuentium
Quum proderet, cohortes
Ceteras brutorum animantium, ad unum
Nempe vescendi offitium vocauit.
Atq; humo pressit supinas.

STRO. II.

Ventrem ut parentem agnoscerent
 Tantum; & viuere priuo
 Auo, usq; quaq; possent.
 Ast hominum sobolem altiore
 Edidit partu, rationis almae
 Compotem, ad celi supremas
 Sedes usq; animo penetrantem;
 Oris honore, aptaq; loquella
 Ornatam; ut genitoris
 Laudem sui, letissimo
 Munere linguae concelebraret.
 Cætibusq; congruis
 Inter sese agitaret
 Vitam beatitudinis
 Virtutumque capacem.

ANTIS. II.

NEcessitatis in super
 Telum ex corpore nudo
 Infixit, ut iuuamen
 Alter ab alterius labore
 Quærent, atq; inde opera ac amoris

Indu-

Induerent arctissima vincla.

Artes omnigina hinc caput extu-
lere; hinc omnibus oris

Sudatur & decurritur.

Omniaq; in medium cumulantur.

Non greges citos rapit

Formicarum adeò ardens

Cupido; aceruos dum congerunt

Æstatem per amenam

EPOD.

Farris opimi: ut cure innumera

Deproperant hominum satagentum.

At non omnibus aurum

Conferre fulgens, aut nitorem gemmarum

Conceditur. vilissima

Rerum, etiam veniunt in usum.

Non tamen ullius prestantis pondera gaze

Antestant precii

Prodigam virtutem animæ; quietem

Dum patria, dum templa Deorum,

Fessos dum amicos, eripit

Hostium ex charibdi.

O mibi militia nomen sanctissimum, & o tu
Semper iuuentus inclyta

Qua nec morte fugis nostrā munire salutē.

Dij tibi propitij sint

Et his, & olim oris beatoribus.

Æn. En quo relapsa est tam repens victoria?

Mussanda sed sunt Principum deliria

Utcunque damnis persoluta, atrocibus.

At nunc, quod instat, ne hauriamur ultimo

Periculo, ite quo suum quemque euocat

Munus, volate in mœnium pinnacula,

Volate propugnacla in alta turrium,

Sint expeditæ machinæ, sint undique

Intenta tela, militum sueti globi

Portasq; & arcem sepiant custodijs.

Fremat tumultus omnibus vicis palam

Ad arma, ad arma cœclametur, horrēs tinnant

Tubaq; tristes, dent sonorē turbidū. (num

Ne impronidos hostilis impetus obruat.

Nun. Orci tenebras & specum infernalium

Aduenio linquens, ultima tantum absui

A mortis orbita, ut perisse crederem.

Hoc profuit, quod cladis esse nuntium

Voluere

Voluere Atrida, caeq; gratia mihi
 Cessere vitam; posteaquam ceteros
 Omnes neci obtrusere, quoscuq; in manus
 Venire viuos contigit Marte ex fero.
 Adeo cruentas victimas promiscue
 Fusu videbam publico maectarier.
 Me prater unum, sorte semotum ancipe
 Sed obuidm̄ eccum habeo Ducem optimum
 Aeneam, ei effabor malorum hunc turbine,
 Quo perperam est strages patrata exerciti.
 Æn. Quid est? quid adfers? fare, nil spote occule.
 Nun. Elinguis utinam istam vicem & mutus fore.
 Æn. Malis ferendis iam egra mens occalluit.
 Non est, quod auri postules te parcere.
 Nun. Vis magna tam triste imposuit onus mihi
 Vita redemptum nuntium vobis fero.
 Æn. Hoc iam liquet, victoriam esse hostem penes,
 Nostros potitos cladis, & turpis fuga.
 Nun. Clades ferè omnes abstulit, paucos fuga.
 Æn. Occidionis saeva damna praedicas.
 Nun. Sic res habet, tam arcta incidimus in retia.
 Æn. Infessor an vos miles oppressit dolo?
 Nun. Nulla extitere insidia, aperta vis fuit,

Acicene

Æn. *Acie conflictum est, & instructa manu?*

Nun. *Acie, nec acie, cæca mens nos perdidit.*

Et verius vis insolens, quam prælium.

Artisq; militaris inscientia.

Æn. *Num Scytica disciplina non satis cæta est?*

Nun. *Fera impotentes prælientur cautius.*

Æn. *Armatu hostis copiam pugnae dedit?*

Nun. *Vagum atq; palantem per arua inuasimus.*

Æn. *Bellum futurum nescientem scilicet.*

Nun. *Nec cogitantem, nec paratum ullo modo.*

Pleriq; tuti obambulabant, plurimi

Spolia legebant, aut rogis ardentibus

Tumulisq; mandabant suorum corpora,

Vulgusq; passim errabat; ut fieri solet

Victoria parta, & patratis cadibus.

Quum nostra Dux, nõ arte belli, aut ordine,

Non more structis congruo legionibus,

Signisue prolatis, tubisue canentibus.

Clamore sed duntaxat, & vocẽ horrida,

In barbarum furens modum, præfulgidam

Vibrans securim, cum suis prima euolat,

Turbamq; latè penetrat in promiscuam.

Imbellia & vaga in pecua ceu trux lea,

Necibusq; cadibusq; miscet omnia.
Totisq; campis fundit atrum sanguinem.
Nos consequimur, atq; irruimus, unâ illicet
Cuncti; ordinibus itidem, atq; lege prelij
Neglecta, ut effera & voracia agmina
Sturnorum; eunt clamore acuto, pessimam
Prædam petitum de racemis dulcibus.
Sternuntur, obtruncantur, ut quisq; obuius.
Cadunt inermes, struibus implentur sola
Cadauerum, riuus cruor passim ruit,
Turpem in fugã vertuntur omnes, quã patet
Latissimus campus, Scamandri ad littora.
Nos insequi, nec facere cadium modum,
Ad castra donec stragis illatus pauor
Eruptioq; nostra satis apparuit.
Jamq; ardor occidendi ad ipsam fluminis
Ripam, impetu nos tulerat effusissimo.
Neq; hostium à tergo, neq; memores sui.
Sauire Amazon, atq; ouare cadibus.
Nosq; incitare pernicam ad ferociam,
Magis, magisq; ardebat, amens vls modũ.
Prodire castris interim Græcanicus
Exercitus, portisq; fundi ex omnibus.

Et terga nostra perpeti circumdare
Indagine; neq; sensimus claudi prius
Ferri sagena; quàm exitus nullus super
Relictus, ut minimam fuga daret viam,
Vallante frontem vorticoso flumine.
Duces volare visi, & adstruere aciem,
Lentoq; lunata admouere gradu agmina,
Aiaxq; Achillesq; altaq; vis Ulissei,
Geminiq; Atrida, & cetera heroum manus.
Mox dissipatos, segreges, male auios,
Fessosq; anhelosq; impetu rapidissimo
Petunt, trucidant, vulnerum vi prouunt.
Ceu atra nubes, fata dira grandine,
Ventiq; turbinisq; perperam potens,
Segetis adulta verberat propaginem,
Totasq; aristas in sinum terra quatit.
Nec tempus horæ unius amissum exijt, (est.
Quum internecio nostrum omnium palã edita
Partem fluius absorpsit in præceps datam.
Vini in manus vix venimus paucissimi.
Itdem fugæ beneficium vix abstulit
Paucissimos; in castra quot quot sunt tamen
Rapti, capite dedere panam omnes trucem.

*Me præter unum; quem ista seruauit fides.
In urbem, ut huius cladis irem nuntius.*

Æn. *Quid ipsa Amazon? in potestatem hostium
Vina est recepta? an cecidit inter cæteras
Strages? humumq; momordit ore frigido?*

Nun. *Achilis hæsta occisa, fortem spiritum
Effudit uno, hænt altero, ictu saucia.
Nam ubi undecunq; uidit à nostris fugam
Fieri, & tumultum turbidum increbrescere,
Graisq; peruulgare cuncta cadibus.
Stupore paulum, vel pauore constitit
Incerta; pedibusne etiam, equoq; fideret,
An cordis acrimonijs staret ferox.
Mortemq; quereret media per vulnera.
Vitamq; non inulta in acie amitteret.
Dum uoluit hæc, & anxie secum autumat.
Jam iam illi Achilles imminebat arduus.
Succinctus impigerrimo iuuenum globo.
A quæis caterua Scythica, uel fedã in fugã
Dicto otius dabatur, aut orci in domos
Truci premebatur nece, satura uulnerum.
Ast ipse Pelides feris obtutibus
Solam aucupabat Ponticam uiraginem.*

Qua milibus totis, suorumq; agmine
Nudata, varios huc & huc orbes, equo
Spumanti agebat, nec satis stabat loco.

Quam comminus nactus, oculis ut voceq;
Posset lacessiri, ioco sic increpat.

Heus heus puella Pontica, heus, huc huc ades.

Cupidus tui iuuenis vocat te, heus huc ades.

Manortij teli appetens, non Venerij.

Hic illa, seu furoris astro percita,

Pudoreue externata, equum calcaribus

Adurget, impetumq; planè acerrimum

Facit in Achillem, tum bipennem ter quater

Insligit in galeæ moras, ictu irritato,

In fragmina ut chalibis volaret protinus.

Tanto arma Achillei valebant robore.

Perfecta fida olim arte Lemnij senis.

Missæ bipenni, hastilibus manum admouet.

Factuq; iaculatur propè infestissimo.

In pectus aduersum viri; ictus hic quoq;

Umbone frustratus nihil noxæ tulit.

Namq; illam inescans, tela clipeo scilicet

Duntaxat eludebat, & dabat moras.

Rimatus opportuniorem spiculi

Sui impetum; nec arte sucta falsus est.
Namq₃ irruens, ipsam in papillam condidit
Ferrum, per usq₃ cordis intimos sinus.
Momento ut halitū ultimum flaret, & equo
Rueret, nec amplius sui compos foret.
Labentem Achilles, à suis sumi in manus.
Situq₃ quàm decente deponi in solum
Præcepit, omni parte tecta corporis,
Ne virgineus honor pateret uspiam.
Delapsus ipse equo, & parumper lumina
Faciemq₃ contempletus; ô virgo misera
Quæ te mala, inquit, mens, virorū in prælia
Coniecit? aptius fuisses inclyta
Mater familias, & domum auxisses tuam.
Nec spolia legere, nec arma quenquã tangere
Sinit iacentis; quin datis custodibus,
Seruare tutam iussit, ornatu integro.
Flammam in duelli ipse, inq₃ confertissimas
Strages relapsus, cædibus se immiscuit.
Nec iam diuturnus superfuit labor.
Fusi, fugati, occidionem ad ultimam
Omnes redacti, aut fluminum torrentibus
Hausti, nefandis conciderant mortibus.

Magnusq; clamor personabat undiq;
Feri, feri, occide, occide, caue parcere.
Nondum diei flexerat meridies
Quum cuncta profligata, strata corporum
Fedis aceruis, plena cladis cerneres.
Tuba interim receptui captum cani.
Campoq; in ipso principes omnes viros
Præco aduocabat regium in tentorium.
Præsto frequentes adsuere: mox datum
Edictum in omnem exercitum; ne quis caput
Viuum hostis asseruaret, aut si cui foret
Captiuus, em regi illicò fide bona
Ut traderet. pauci illicò sunt traditi.
In quæis ego quoq; sorte deim censi sumus.
Quis iret, atq; verba Troiam non bona
Deferet; ut victoriam Græcos penes
Stetisse scirent; pacis ut silentium
Esset perenne; fæderis ne mentio,
Ne nuntiorum missitatio foret.
Non postulatio vlla, ne cadauerum
Sepeliendorum quidem, aut causa pia.
Venire si quis audeat, caduceo
Tutum haut fore, imo capital extemplo fore.

Hæc

Hæc ferre iusso, præmium vite datum est.
Producta turba alia, capite panas luit.
Nec parcitũ cuiquã est, tam atrox persequi
Vindicta, inra ut gentium pessumdaret.
Mox aliud edictum editum est. ut militi
Præda uniuersa cederet; cadauera
In flumen ut raperentur, esca piscibus.
Omni sepulchri destituta munere.
Neq; mora, quum nudissimi, turpissimum in
Modum, trahebantur, tetrosq; in vortices
Præcep̄s dabantur, flumina ut consistèrent,
Microq; spumarent cruenta sanguine.

Æn. Etiamne Amazon tale supplicium tulit?

Nun. Quin prima tracta à publicis lictoribus,
Unaque cum illa cætera viragines,

Æn. Nudene? an habitus sexui debitus honos?

Nun. Non sat scio; ~~sciri~~ spolia vidi tamen.
Equumq; duci Uliſſis à famulatio.

Æn. Non illa Achilles iure possedit suo?

Nun. Neq; id scio, tantummodo ex tentorio
Vidi periratum excuntem Achillea.
Vultu feroci, flammeis obtutibus.
Remurmurantem feruidas secum minas.

Rumor

Rumor ferēbat, iurgio intentissimo
Egisse, ne crudele quidquam in mortuos
Decerneretur, neue conscirent nefas.
Quod iura abhorrerent Deūm & mortaliū.
Eaque causa, contumelia excitum
Terfitis, in malam eius impegisse tam
Pugnum valens, ut dentium illico omnium
Sputum faceret, atque ante sessimonij
Ora, exanimis, & vix hians procumberet.
Quid postea actum, non liquet mi dicere.
Mox namque iussus ire sum, & rapere viā.
Nec diffitear iuisse perceleri gradu.
Nec terga post vertisse flexa lumina. (hæc
An. Hac me sequere, regē ut ad eas, atq; omnia
Sermone quam verissimo renunties.

STRO. I.

Cho. Suprà querellas, & lachrymas suprà,
Omnesq; luctuum modos,
Exarsit hoc incendium
Stupore torpesco, nec orbitam spei
Amplius ullam dispicio, que
Exitum ab interitu supremo

Præbeat; ô patria, ô creatrix
Dulcissima, ô sanctissima
Pergama, structa manu Deorum,
Jam iam vos ruere ultimo
Excidio, iam funditus exstir-
pari video; nec subsidio
Ullum amplius locum dari.
Flammeus iam vos vortex vorat.
Jam ferrum in vobis dominatur.

ANTIST. I.

Humana quando præsidia omnia
Nisu irrito incassum ruunt,
Seque opprimunt lapsu suo.
Sperare nam Deorum opem, vanissimi est
Judicij, quum crimine lesam
Mentem habeas, scelerique nullam
Constituas sine fine metam.
Nec corrigi te postules
In media feriente pena.
Felix, qui potuit manum
Nosse Deorum, & vindice flagro
Admonitus, mox ad meliora

Reflexit

*Reflexit errantem pedem.
Obstinatus neue obduruit.
Is calo contendere palmas*

EPOD. I.

*Supplices, egens opis potest.
O iustitia, & pacis amica
Genitrix veneranda,
Tu sola bellorum gubernas momina,
Victoriis tu sola cultores tuos
Beas. ruinis
Contrà fatigas,
Qui iura conculcant tua.
Tandem illabere mentibus
Regum meorum, ut presidio tuo,
Aurea pacis gremio reponi
Pietate non vana expetant.*

IESU CHRISTO laus & gratia.

Pentefileæ Epitaphium.

MERSA VNDIS, SVPERATA ARMIS, DVM FÆMINA SEXVM

CONTRA CONTENDO, FÆMINA SIC PERII.

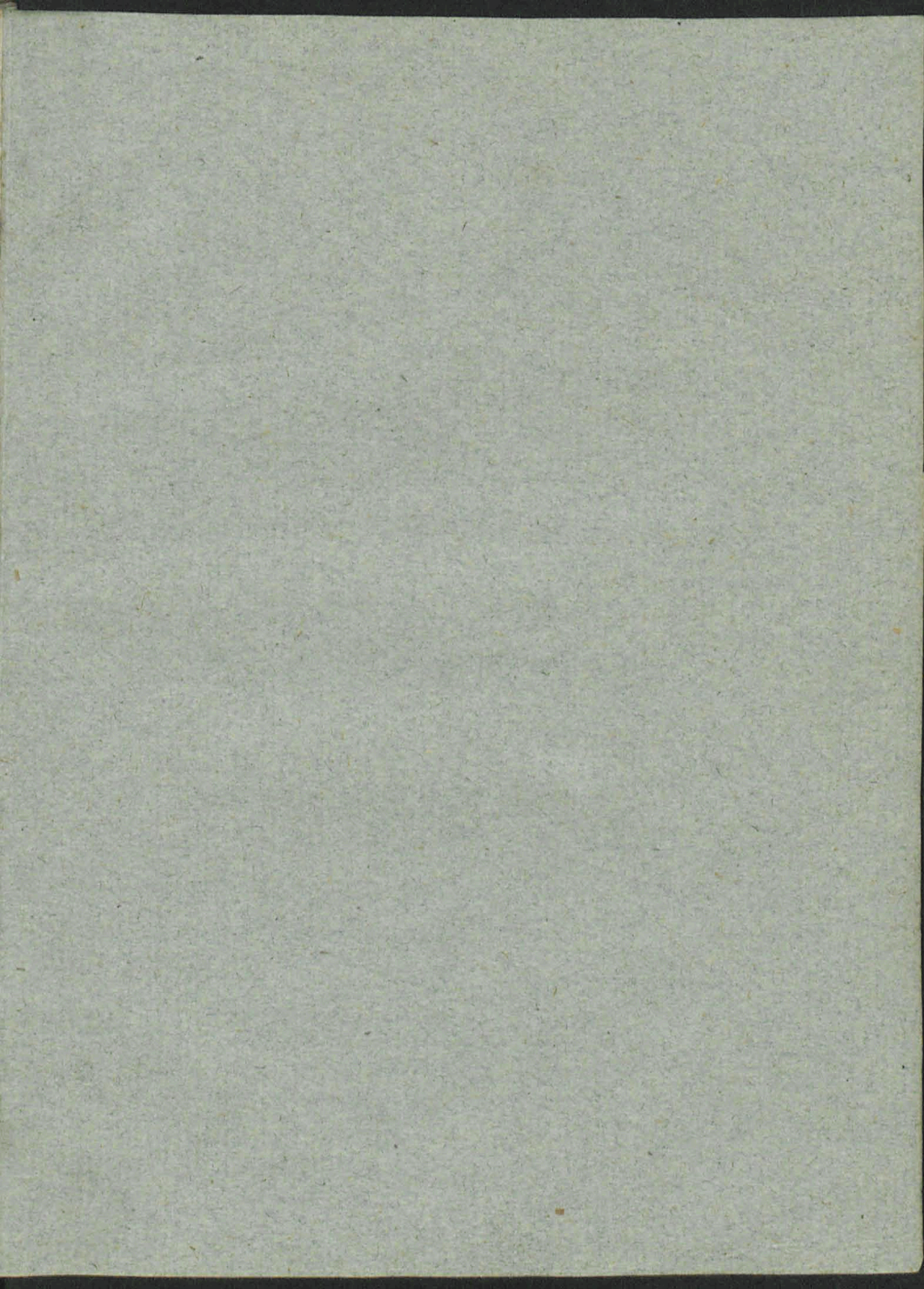
STVLTIÆ EXEMPLVM MVLIEBRIS, QVOD MONET OMNES,

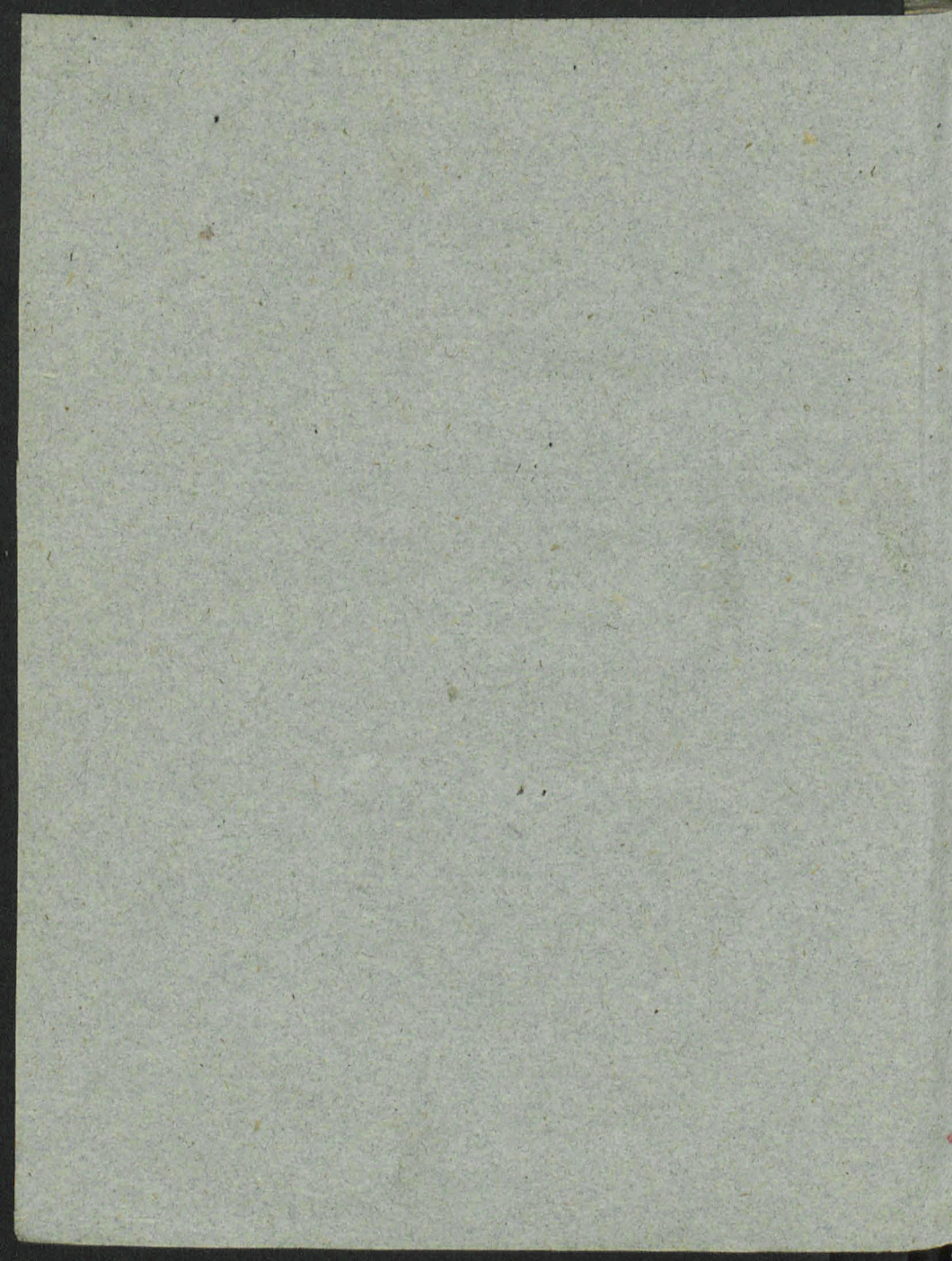
METIRI Vt PROPRIO SE PEDE QVISQVE VELIT.

6469

8

6469

8

